

Sygn. akt VIII GC 369/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: Anna Galara

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa zarządcy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej z siedzibą w G.

przeciwko G. M.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 369/15

UZASADNIENIE

Powód zarządca (...) Towarzystwa Budownictwa (...) ((...)) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości układowej z siedzibą w G. wniósł pozew przeciwko G. M. w postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 174.075 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, domagając się również zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że na jego roszczenie składają się wierzytelności z różnych tytułów, związane z realizacją łączącej spółkę (...) i pozwanego umowy o roboty budowlane, oznaczonej nr (...).

Referendarz Sądowy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie zarządzeniem z dnia 20 sierpnia 2015 r. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Sprawę przekazano do rozpoznania w postępowaniu zwykłym.

W piśmie procesowym z dnia 3 grudnia 2015 r. powód wskazał, że na kwotę 174.074,39 zł, dochodzoną pozwem, składają się następujące należności:

1. 20.983,43 zł z faktury VAT nr (...) z dnia 28.09.2007 r.;
2. 19.241,00 zł z (...) (przekazanie wynagrodzenia na należności za roboty budowlane) z dnia 28.09.2007 r.;
3. 4.466,91 zł z (...) (przekazanie wynagrodzenia na należności za roboty budowlane) z dnia 31.10.2007 r.;
4. 40.000,00 zł z (...) z dnia 26.11.2007 r.;

5. 6.124,00 zł z (...) (przekazanie wynagrodzenia na należności za roboty budowlane) z dnia 30.11.2007 r.;
6. 11.476,90 zł z faktury VAT nr (...) z dnia 27.11.2007 r.;
7. 6.010,00 zł z (...) (przekazanie wynagrodzenia na należności za roboty budowlane) z dnia 30.11.2007 r.;
8. 2.300,00 zł z (...) (przekazanie wynagrodzenia na należności za roboty budowlane) z dnia 30.11.2007 r.;
9. 5.898,00 zł z (...) (przekazanie wynagrodzenia na należności za roboty budowlane) z dnia 15.12.2007 r.;
10. 2.471,85 zł z faktury VAT nr (...) z dnia 31.12.2007 r.;
11. 1.458,00 zł z faktury VAT nr (...) z dnia 31.01.2008 r.;
12. 19.190,30 zł z faktury VAT nr (...) z dnia 25.03.2008 r.;
13. 34.454,00 zł z faktury VAT nr (...) z dnia 11.06.2008 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wg norm przepisanych. Pozwany zauważył, że powód nie wykazał istnienia roszczenia co do zasady oraz co do wysokości, ponadto podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. (...) i G. M., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), w dniu 5 września 2006 r. zawarli umowę nr (...), na podstawie której G. M. przyjął do wykonania zadanie (...) B. – docieplenie wraz z robotami wewnętrznymi budynków nr (...) w kompleksie nr (...).

Zgodnie z § 8 ust. 1 umowy G. M. jako wykonawca zobowiązał się wykonać przedmiot umowy przy użyciu materiałów własnych zgodnych z dokumentacją techniczną i uzgodnionym kosztorysem ofertowym. Nadto zgodnie z § 9 ust. 1 G. M. jako wykonawca zobowiązał się wykonać roboty siłami własnymi, zaś ewentualne zlecenie robót specjalistycznych podwykonawcy nie zwalniało go z pełnej odpowiedzialności za wykonane roboty.

Na podstawie § 6 ust. 2 wykonawca zobligowany był do rozliczenia poboru wody, siły i światła, itd. dla celów robót budowlanych, na podstawie podliczników w proporcji do wykonanych robót. Utylizacja odpadów, całkowita obsługa geodezyjna stanowiła ogólne koszty budowy. Nadto § 6 ust. 5 przewidywał, że wykonawca zawrze umowę z (...) O. na dostawę energii elektrycznej i pobór wody dla potrzeb budowy.

dowód: umowa nr (...) z załącznikiem nr 1 i nr 2 (k. 10-19)

W czasie trwania budowy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. przekazywała wynagrodzenie pracownikom G. M. na należności za roboty budowlane. Za każdym razem następowało to po złożeniu pisma z prośbą o wypłacenie wynagrodzenia pracownikom według zestawienia i rozliczenia tej kwoty w należnościach za roboty budowlane. Pisma te podpisywał w imieniu G. M. B. D., posługując się pieczętką Firma (...).

W związku z przekazem wynagrodzenia wystawiane były dokumenty oznaczane symbolami PK. W szczególności miały miejsce wymienione niżej przekazy, potwierdzone następującymi dokumentami PK:

1. (...) z dnia 30 września 2007 r. – (...) sp. z o.o. pokryła koszt wynagrodzenia 15 pracowników G. M. na budowie w B. za kwotę 19.241,00 zł;
2. (...) z dnia 31 października 2007 r. – (...) sp. z o.o. pokryła część kosztów wynagrodzenia 8 pracowników G. M. na budowie w B. wynoszących 6.100 zł, z czego (...) sp. z o.o. pokryła 4.466,91 zł;

3. (...) z dnia 31 listopada 2007 r. – (...) sp. z o.o. pokryła koszt wynagrodzenia 9 pracowników G. M. na budowie w B. za kwotę 6.124,00 zł;
4. (...) z dnia 30 listopada 2007 r. – (...) sp. z o.o. pokryła koszt wynagrodzenia 7 pracowników G. M. na budowie w B. za kwotę 6.010 zł;
5. (...) z dnia 30 listopada 2007 r. – (...) sp. z o.o. pokryła koszt wynagrodzenia zakwaterowania, transportu pracowników G. M. na budowie w B. za kwotę 2.300 zł;
6. (...) z dnia 15 grudnia 2007 r. – (...) sp. z o.o. pokryła koszt wynagrodzenia 9 pracowników G. M. na budowie w B. za kwotę 5.898 zł.

dowód: dokument „ (...)” z pismem B. D. (k. 21-23)

dokument „ (...)” z pismem B. D. (k. 24-25)

dokument „ (...)” z pismem B. D. (k. 27-28)

dokument „ (...)” z pismem B. D. (k. 31-32)

dokument „ (...)” - pismo B. D. (k. 33)

dokument „ (...)” z pismem B. D. (k. 34-35)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. obciążyła G. M. następującymi dokumentami rozliczeniowymi :

1. fakturą VAT nr (...) z dnia 28 września 2007 r. na kwotę 35.507,02 zł, w której wskazano następujące pozycje:
 - 33.100,94 zł - refaktura za materiały na potrzeby budowy w B.
 - 1.430,13 zł - wypożyczenie młota wyburzeniowego, naprawa młota
 - 873,38 zł - wywóz nieczystości stałych
 - 102,57 zł - energia elektryczna za sierpień bud. nr 6;
2. dokumentem o numerze (...) z dnia 26 listopada 2007 r. na kwotę 40.000 zł;
3. fakturą VAT nr (...) z dnia 27 listopada 2007 r. na kwotę 11.476,90 zł, w której wskazano następujące pozycje:
 - 10.996,90 zł - refaktura za materiały na potrzeby budowy w B.
 - 480 zł - wypożyczenie zagęszczarki;
4. fakturą VAT nr (...) z dnia 31 grudnia 2007 r. na kwotę 2.471,85 zł, w której wskazano następujące pozycje:
 - 1.271,85 zł - usługi sprzętowe i transportowe
 - 1.200 zł - materiały budowlane na potrzeby budowy w B.;
5. fakturą VAT nr (...) z dnia 31 stycznia 2008 r. na kwotę 1.458 zł, w której wskazano następujące pozycje:
 - 500 zł - refaktura za przyjęcie odpadów komunalnych, dot. budowy w B.
 - 958 zł - materiały budowlane na potrzeby budowy w B.;

6. fakturą VAT nr (...) z dnia 25 marca 2008 r. na kwotę 19.109,30 zł, w której wskazano następujące pozycje:

- 1770,70 zł - materiały budowlane na potrzeby wykonania krat budowlanych 7, I piętro w B.
- 17.419,60 zł - wykonanie i zamontowanie krat budowlanych 7, I piętro w B.;

7. fakturą VAT nr (...) z dnia 11 czerwca 2008 r., na kwotę 34.454 zł, wystawioną za "usunięcie usterek w budynkach (...) w B."

dowód: wydruk „rozrachunki na dzień 2013-03-31 (k. 9)

faktura VAT nr (...) (k. 20)

faktura VAT nr (...) (k. 30)

faktura VAT nr (...) (k. 36)

faktura VAT nr (...) (k. 38)

faktura VAT nr (...) (k. 39)

faktura VAT nr (...) (k. 44)

Należność z faktury VAT nr (...) w wysokości 35.507,02 zł spółka (...) pomniejszyła o kwotę 14.523,59 zł, na którą składają się wierzytelności G. M. w stosunku do spółki (...) w kwotach: 1.168 zł z (...) z dnia 19 listopada 2007 r., 5.000 zł z (...) storno (...) z dnia 31 grudnia 2007 r., 2.762,01 zł z (...) z dnia 10 czerwca 2008 r., 960 zł z (...) z dnia 10 czerwca 2008 r., 4.220,98 zł z (...) z dnia 10 czerwca 2008 r. i 412,60 zł z (...) z dnia 10 czerwca 2008 r.

fakty niesporne, nadto dowód: faktura VAT korygująca nr (...) (k. 29)

polecenie księgowania nr (...) storno (...) (k. 37)

faktura VAT korygująca nr (...) (k. 40)

faktura VAT korygująca nr (...) (k. 41)

faktura VAT korygująca nr (...) (k. 42)

faktura VAT korygująca nr (...) (k. 43)

(...) sp. z o.o. zakupiła towar za kwotę 40.000,00 zł w sklepie (...) w S..

dowód: strona 3 kopii wyciągu bankowego (k. 26)

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku ogłosił upadłość spółki (...) w G. z możliwością zawarcia układu. Zarząd spółką powierzono zarządcy J. R..

dowód: wydruk z KRS (k. 7-8)

Pismem z dnia 26 kwietnia 2013 r. spółka (...) wezwała G. M. do uregulowania należności z wymienionych dokumentów rozliczeniowych w wysokości 174.074,39 zł, w terminie siedmiu dni od doręczenia wezwania.

dowód: wezwanie do zapłaty z 26.04.2013 r. z potwierdzeniem nadania (k. 45, 46-47v)

Spółka (...) złożyła w Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim w sprawie I Co 2578/13 zawezwanie do próby ugodowej. Podczas posiedzenia z dnia 19 września 2013 r. do ugody nie doszło.

dowód: protokół posiedzenia pojednawczego Co 2578/13 (k. 48)

Sąd zważył, co następuje:

Powód domaga się od pozwanego zapłaty kwoty 174.075 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, powołując się na załączone do pozwu oraz wymienione w piśmie procesowym z dnia 3 grudnia 2015 r. dokumenty rozliczeniowe.

Powód nie wskazał podstawy prawnej swoich żądań, co nie stanowi przeszkody dla rozstrzygnięcia. Powództwo jako złożona czynność procesowa kreśląca granice kognicji sądu jest bowiem współkształtowane przez petitum (treść żądań) oraz przytoczoną w uzasadnieniu pozwu podstawę faktyczną tych żądań (przytoczenia faktyczne). Podstawa faktyczna zgłaszanych w petitum pozwu żądań jest elementem indywidualizującym poddane pod osąd roszczenia również w płaszczyźnie ich podstawy prawnej (tytułu prawnego). Przytoczenia faktyczne zawarte w uzasadnieniu powództwa wyznaczają więc granice kognicji sądu, który nie może samodzielnie uzupełniać podstawy faktycznej, a uwzględnienie żądania opartego na choćby częściowo innej podstawie faktycznej, niż przytoczona w pozwie, narusza zakaz określony normą art. 321 k.p.c. Pogląd taki wyrażono w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. uzasadnienie wyroku z dnia 18 marca 2005 II CK556/04, OSNC 206/2/38 oraz uzasadnienie wyroku z dnia 7 listopada 2007, II CSK 344/07 LEX nr 388844).

W rozpoznawanej sprawie powód przytoczył okoliczności faktyczne uzasadniające 13 objętych pozwem żądań, dokonany przez powódkę sposób ukształtowania powództwa pozwala tym samym na rozstrzygnięcie w myśl zasady *da mihi facti dabo tibi ius*.

Z twierdzeń pozwu wynika, że między upadłą spółką oraz pozwanym została zawarta umowa o roboty budowlane.

W pozwie oraz w piśmie procesowym z dnia 3 grudnia 2015 r. powód wskazał, że w ramach realizowanej budowy miało miejsce "przekazanie wynagrodzenia za należności za roboty budowlane". W związku z tym powód dochodzi roszczeń z dokumentów oznaczonych symbolami PK.

Z twierdzeń, które znajdują potwierdzenie w załączonych do pozwu dokumentach oznaczonych symbolami PK, do których z kolei załączone zostały dokumenty w postaci list płac, wynika że pozwany, w imieniu którego działał B. D. (jako przekazujący) z jednej strony upoważnił spółkę (...) (przekazanego) do spełnienia świadczenia na rzecz wierzycieli pozwanego (odbiorców przekazu - w tym przypadku pracowników pozwanego), a każdego wierzyciela (odbiorcę przekazu) do przyjęcia świadczenia od spółki (...) (przekazanego) na rachunek pozwanego (przekazującego). Z dokumentów PK wynika, że w imieniu pozwanego upoważnienia dokonał B. D., podpisujący się jako osoba działająca "z upoważnienia" pozwanego i posługująca się pieczęcią firmy pozwanego D.. Z akt sprawy (w szczególności z treści umowy o roboty budowlane) nie wynika, aby osoba ta - B. D. - była umocowana do składania jakichkolwiek oświadczeń woli w imieniu pozwanego. Jednak nawet gdyby takie umocowanie dla B. D. istniało, roszczenie powoda i tak podlegałoby oddaleniu.

Jak już wspomniano omawiana czynność prawna pozwanego, sprowadzająca się do udzielenia podwójnego upoważnienia, z jednej strony wynika z dokumentów PK (w których pełnomocnik pozwanego upoważnił spółkę do wypłacenia wynagrodzenia pracownikom pozwanego i jednocześnie "rozliczania tej kwoty w należnościach za roboty budowlane"), z drugiej strony świadczą o niej podpisy pracowników pozwanego na liście płac kwitujące odbiór świadczenia od powódki.

Instytucja przekazu uregulowana została w art. 921¹ - art. 921⁵ k.c.

Stosownie do art. 921¹ k.c. kto przekazuje drugiemu (odbiorcy przekazu) świadczenie osoby trzeciej (przekazanego), upoważnia tym samym odbiorcę przekazu do przyjęcia, a przekazanego do spełnienia świadczenia na rachunek przekazującego; zgodnie z art. 921² § 1 k.c. jeżeli przekazany oświadczył odbiorcy przekazu, że przekaz przyjmuje,

obowiązany jest względem odbiorcy do spełnienia świadczenia określonego w przekazie; według art. 921⁴ k.c. jeżeli przekazany jest dłużnikiem przekazującego co do przekazanego świadczenia, jest on obowiązany względem niego do zadośćuczynienia przekazowi; art. 921⁵ k.c. stanowi natomiast, że jeżeli przekazujący jest dłużnikiem odbiorcy przekazu, umorzenie długu następuje dopiero przez spełnienie świadczenia, chyba że umówiono się inaczej.

Przekaz jest jednostronną czynnością prawną przekazującego, rodzącą dwa upoważnienia: dla przekazanego i dla odbiorcy – przekaz określa się więc często jako podwójne upoważnienie: upoważnienie do dokonania świadczenia i upoważnienie do jego przyjęcia na rachunek przekazującego.

Przekaz nie rodzi zobowiązania, nie wymaga też zgody ze strony ani przekazanego, ani odbiorcy przekazu. Do realizacji przekazu, czyli zadośćuczynienia przekazowi, dochodzi przez spełnienie świadczenia przez przekazanego i przyjęcie świadczenia przez odbiorcę przekazu. Powoduje to określone skutki w łączących przekazującego, przekazanego i odbiorcę przekazu stosunkach:

- 1) przekazującego i przekazanego wiąże stosunek prawny pokrycia, jeżeli przekazany jest dłużnikiem przekazującego, a jego świadczenie jest zarachowywane na jego dług u przekazującego – jest to tzw. przekaz w dług;
- 2) przekazującego i odbiorcę przekazu wiąże stosunek waluty, w ramach którego jeżeli odbiorca przekazu jest wierzycielem przekazującego, to stanowiące jego obowiązek przyjęcie przekazanego świadczenia umarza dług przekazującego;
- 3) między przekazanym i odbiorcą przekazu zgodnie z art. 921² § 1 k.c. powstanie stosunek zobowiązaniowy (zwany stosunkiem zapłaty) tylko wówczas, gdy przekazany dokona przyjęcia przekazu – jeżeli przekazany nie dokona przyjęcia przekazu, to stosunek między nim a odbiorcą przekazu nie nabiera cech stosunku prawnego, spełnienie przekazanego świadczenia – w razie jego dokonania – pozostaje czynnością jedynie faktyczną.

Mając za punkt wyjścia powyższe rozważania należało zauważyć, że na podstawie łączącej spółkę (...) z pozwanym umowy nr (...) spółka ta była dłużnikiem pozwanego z tytułu wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu umowy przez pozwanego. Pozwanego (przekazującego) oraz spółkę (...) (przekazanego) łączył zatem stosunek pokrycia – przekaz pozwanego był zatem tzw. przekazem w dług. Stosownie do art. 921⁴ k.c. spółka (...) była więc zobowiązana do zadośćuczynienia przekazowi. W konsekwencji świadczenie spółki (...) na rzecz wierzycieli pozwanego (odbiorców przekazu) zostawało zarachowane na jej dług u pozwanego (przekazującego). Poprzez zapłatę, jaką wykonała powódka, zaspokojone zostały dwa stosunki zobowiązaniowe: stosunek pokrycia i stosunek waluty. Inaczej mówiąc zapłata ze strony spółki (...), dokonana na rzecz pracowników pozwanego, oznacza dla niej umorzenie długu wobec pozwanego z umowy o roboty budowlane, a nie powstanie roszczenia o zwrot zapłaconych kwot. Jak już wskazano wyżej w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, a więc w sytuacji, w jakiej spółkę (...) i pozwanego łączył stosunek pokrycia (a zatem przekaz pozwanego, na który spółka (...) powoływała się w pozwie był tzw. przekazem w dług), spółka (...) była zobowiązana do zadośćuczynienia przekazowi stosownie do art. 921⁴ k.c. W takim stanie rzeczy roszczenie o zwrot zapłaconych przez powódkę kwot nie znajduje uzasadnienia w żadnej podstawie prawnej.

Powództwo o zapłatę kwot, których powódka żąda w oparciu o dokumenty oznaczone symbolami PK, w łącznej kwocie 44.039,91 zł, zasługiwało więc na oddalenie.

Pozostaje rozważyć zasadność kolejnych objętych żądaniem pozwu roszczeń.

Z twierdzeń pozwu wynika, że między upadłą spółką oraz pozwanym została zawarta umowa o roboty budowlane, jednakże pozwany G. M. nie był jednak w stanie ponieść kosztów wykonania przedmiotu umowy, takich jak koszty materiałów budowlanych, wypożyczenia sprzętu, wykonania usług budowlanych.

Pozwany zaprzeczył tym faktom wskazując na rozprawie w dniu 16 czerwca 2016 r., że neguje to, iż powód wykonywał za niego jakiegokolwiek czynności, które byłyby podstawą do refakturowania usług czy też zakupów, o których mowa w pozwie.

Żądaniem pozwu objęte są kwoty wynikające z powołanych w pozwie (i załączonych do niego) faktur VAT oraz dokumentu oznaczanego numerem (...), o którym jest mowa w załączonym do pozwu wydruku zatytułowanym „rozrachunki na dzień 2013-03-31” (karta 9).

Z wyjątkiem faktury VAT oznaczonej numerem (...) (o której będzie mowa niżej) z twierdzeń pozwu nie wynika, ażeby źródłem zobowiązania, z którego powód wywodzi objęte żądaniem roszczenia, była jakakolwiek czynność prawna, w szczególności łącząca strony umowa bądź jednostronne oświadczenie woli pozwanego (tak jak to miało miejsce w przypadku roszczeń opartych o konstrukcję przekazu). Powód powoływał się natomiast na określone działania, które spółka (...) miałaby podejmować na rzecz pozwanego. Zdarzenie takie kreuje stosunek obligacyjny uregulowany w art. 752 - 757 k.c., określane jako prowadzenie cudzych spraw bez zlecenia. Zobowiązanie powstaje wówczas w wyniku tego, że działający (negotiorum gestor) prowadzi cudzą sprawę bez zlecenia (tj. nie mając takiego obowiązku), zgodnie z prawdopodobną wolą osoby, na której rzecz działa (dominus negotii) i z jej korzyścią, a także z zachowaniem należytej staranności. Skutki prawne prawidłowego prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia polegają na tym, że negotiorum gestor może żądać od osoby, której sprawę prowadzi, zwrotu uzasadnionych wydatków i nakładów wraz z ustawowymi odsetkami oraz zwolnienia od zobowiązań, które zaciągnął przy prowadzeniu cudzej sprawy (art. 753 § 2 k.c.). N. gestor nie nabywa natomiast prawa do wynagrodzenia (por. wyr. SA w Warszawie z 5.12.2001 r., I ACA 1254/01).

W wyroku Sądu Najwyższego 7 kwietnia 2015 r. (III CSK 272/14) stwierdzono ponadto, iż przepisy o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia nie umocowują prowadzącego sprawę do dokonywania czynności prawnych w imieniu osoby, której sprawę prowadzi ani nie przyznają mu kompetencji do dokonywania czynności prawnych wchodzących w obręb prowadzonych przez niego spraw w imieniu własnym na rachunek tej osoby z bezpośrednim skutkiem dla niej; regułą w zakresie prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia jest działanie prowadzącego te sprawy na rachunek osoby, której sprawę prowadzi, czyli działanie w charakterze zastępcy pośredniego, a w konsekwencji powstaje obowiązek wydania tej osobie wszystkiego co dla niej zostało uzyskane, stosownie do art. 753 § 2 k.c.

Przepis ten należy uznać za podstawę prawną żądania pozwu w części, w jakiej opiera się ono na załączonych do pozwu fakturach VAT (z wyjątkiem faktury VAT (...)) oraz powoływanym w pozwie dokumencie oznaczonym numerem (...).

Pozwany zaprzeczył, że spółka (...) w ogóle kiedykolwiek dokonała wymienionych w fakturach zakupów czy też usług za pozwanego. Fakt ten pozostaje nieudowodniony, załączone przez powoda VAT są bowiem jedynie dokumentami rozliczeniowymi, które nie stanowią dowodu potwierdzającego fakt, że opisane w nich usługi czy też zakupy faktycznie zostały przez spółkę (...) dokonane za pozwanego. Brak jest jakiegokolwiek dowodu, że spółka (...) wykonała te czynności wykonując w tym zakresie zobowiązania pozwanego z umowy o roboty budowlane, realizowanej w B.. Brak jest też dowodu, że spółka (...) działała zgodnie z prawdopodobną wolą osoby, na której rzecz miałaby działać (dominus negotii) i z jej korzyścią.

Tym samym roszczenie powoda w omawianym zakresie pozostało nieudowodnione i jako takie podlegało oddaleniu.

Z kolei roszczenie z faktury VAT oznaczonej numerem (...), jak wynika z twierdzeń pozwu, obejmuje koszt usunięcia usterek w budynkach, które usunęła spółka (...), mimo obowiązku pozwanego do dokonania tych czynności, wynikającego z § 14 umowy, w którym strony uregulowały odpowiedzialność z tytułu rękojmi za wady. Z twierdzeń pozwu nie wynika jednak, jaki był zakres tych usterek, czy faktycznie obowiązek ich usunięcia obciążał pozwanego, kiedy te usterki się ujawniły, na jakiej podstawie spółka (...) - zamiast skorzystać z roszczeń z rękojmi - sama usunęła hipotetyczne usterki. Z wymienionych przyczyn, mimo wystawienia faktury VAT o numerze (...) za "usunięcie usterek w budynkach (...) w B.", roszczenie o zapłatę należności z tej faktury należy uznać za nieudowodnione.

Na koniec należy odnieść się do podniesionego w odpowiedzi na pozew zarzutu przedawnienia. Powód wywodzi swoje roszczenia z dokumentów rozliczeniowych, które zostały wystawione w 2007 i 2008 roku. Zobowiązania, na które powołuje się powód, mają charakter bezterminowy (wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, tj. od wezwania do zapłaty) tym samym bieg terminu przedawnienia - stosownie do art. 120 § 1 zdanie drugie k.c. - rozpoczyna się od dania, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Trzyletni termin przedawnienia w stosunku do roszczeń wynikających z dokumentów z 2007 r. upłynął zatem w 2010 r., a z dokumentów z 2008 r. upłynął w 2011 r.

Zawezwanie do próby ugodowej - jak wynika z protokołu posiedzenia pojednawczego w sprawie I Co 2578/13 - miało miejsce w 2013 roku (a więc nastąpiło już po upływie terminu przedawnienia), przy czym dodać należy, że z załączonego do pozwu protokołu nie wynika, jakie roszczenia spółki (...) były objęte zawezwaniem do próby ugodowej.

Mając na względzie powyższe przyjąć trzeba, że roszczenia powoda pozostają nie tylko nieudowodnione co do zasady i co do wysokości, ale przy założeniu, że roszczenia te powstały, w dacie złożenia pozwu były już przedawnione.

Powyższe uzasadnia oddalenie powództwa w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. oraz na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, przy założeniu, że pozwany jest stroną wygrywającą proces w całości. Na koszty procesu zasadzone na rzecz strony pozwanej składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł.